

J: Mindesten for Otto Vaupell.

Otto Vaupell (1823-1899) var officer og deltog i kampene den 23. april 1849 som adjutant hos general Bülow. Mindesten med relief porpræet er opsat i år 1900. Bronzeportrættet viser en alvorlig herre og de mange medaljer der pryder hans uniform, peger på hans status som officer. Krop og ansigt er ligesom vredet skråt ud af den cirkulære plade, så Otto Vaupell retter sit blik mod Staldgården. Stenen er en granitsten med et portrætelief i bronze. Mindesmærket er udført af Rasmus M. Andersen. Otto Vaupell blev født i Kolding, og der er i dag en mindetavle på bygningen, hvor hans hus engang stod.

K: Akseltorv 6-8.

Ejendommen Akseltorv 8 er bygget i år 1900 og har tidligere været apotek. Bygherre var apoteker N.C. Müller, Kolding Løveapotek, der var ejer af ejendommen Akseltorv 6, der var blevet nyopført i 1877 efter at Jernbanegade i 1876 var blevet igennem fra Slotsgade til Akseltorv. Denne bygning var tegnet af kgl. bygningsinspektør L.A. Winstруп, og Akseltorv 8 blev bygget i sammen stil. Den samlede bygning udgjorde nu en samlet og markant pendant til Rådhuset overfor, der også var opført efter tegninger af L.A. Winstруп og indviet i 1875. N.C. Müller havde i 1896 købt hjørnet af Akseltorv/Markdannersgade. Bag denne bygning lå en meget gammel bygning der gik tilbage til 1500-tallet. De to eksisterende bygninger blev revet ned ca. 1899 for at give plads til den nuværende bygning.

L: Dyr og Bamser.

Lissy Boesen, forskellige dyreskulpturer (høne, due, bamse, skildpadde, frø) alle fremstillet i lys granit, samt en der forestiller to bamser siddende med fødderne mod hinanden, i sort granit. Lissy Boesen henter inspiration fra naturen, særligt området omkring hendes værksted på Møn. Boesens skulpturer er karakteristiske ved det enkle udtryk og motivvalg. Et af Boesens fortrukne motiver er katte. Katte har været en stor inspirationskilde og en del af Boesens liv - både i barndommen, det kunstneriske virke og hverdagen. Boesens skulpturer kan opleves i det åbne byrum flere steder i Danmark, hvor særligt børn holder af at interagere med værkerne. Skulpturene tilhører Kolding kommune.

M: Skulpturgruppe af Ole Christensen.

Skulpturgruppen består af 9 elementer, dels nogle lodretstående elementer i mandshøjde og dels nogle frit formede figurer. Skulpturgruppen spreder sig ud over torvets trappeforløb. De forskellige elementer indgår i fint samspil med omgivelsernes materialer, og de organiske former udgør et modspil til den omgivende arkitektur. Skulpturen har tydelige spor af, at de bliver brugt som et legende element. Ole Christensen (1932-2000) blev født i København. Barndommens ferier tilbragte Ole Christensen hos bedsteforældrene på Bornholm, hvor interessen for stenhuggerfaget opstod. Skulpturgruppen på Vestertorv er af bornholmsk granit og opstillet i 1989 af Kolding kommune efter en udskrevet konkurrence. Ole Christensens skulpturer kan opleves over hele landet.

N: Skulptur ved Midtgården.

Jun-Ichi Inoue (1948-2009) blev uddannet på Masashino Kunstinstitut i Tokyo, Japan i 1967-71 og på billedhuggerskolen på Kunstakademiet i København under Svend Wiig Hansen og Willy Ørskov i 1974-79. Hans arbejder er oftest store granitskulpturer i et stiliseret formsprog. Den japanske inspiration ses i den disciplinerede anvendelse af materialet, som forbindes med elementerne fra den japanske have, sten og vand. Skulpturerne er tegnagtigt formet og repræsenterer et fortættet udtryk af former og forhold i naturen, f. eks. bjerge, floder og sten. Skulpturen i Midtgården består af tre dele. To mørke udhuggede granitformer bærer en massiv figur i lysere granit. Den er opstillet i 1990 af Boligselskabet AAB.

O: Skulptur af Karl Aage Riget.

Karl Aage Riget (1933-2001) var maler og billedhugger med et stort portefølje af arbejder udstillet i det offentlige rum. Riget er især kendt for farverige og geometriske kunstværker. Riget er født nær Århus, i 1960'erne blev han ansat som malersvend i København. Her blev maskiner og maskindele de foretrukne motiver i hans malerarbejde. Gennem disse arbejder nærmede Riget sig det konstruktive maleri, hvor trekanter, kvadrater, tal og cirkler i forskellige størrelser er sat sammen på forskellige måder. Rigets stringente skulpturer i enten metal eller sten er næsten som en levendegørelse af de geometriske motiver fra hans malerier. Skulpturen foran By- og Udviklingsforvaltningen, som er i rustfrit stål, er opstillet i 1990.

P: To mosaikker af Aksel Ø. Jensen.

Keramik udsmykning af Aksel Ø. Jensen udført i 1979. Arbejdet er skænket af Jens Holms Biblioteksfond i anledning af Hovedbibliotekets 100 års jubilæum d. 15. 12. 1979. Mosaikkerne er indmuret i nichen på hjørnet af Jernbanegade og Fredericiagade. Mellen de to mosaikker har tidligere stået en skulptur af Arne

Juhl Jacobsen, udført i 1921 i jern. Skulpturen er udført i abstrakt stil, synligt sammensvejsede elementer gennembyrder og bugter sig ind over hinanden. Figuren er både geometrisk og organisk, og man kan ved nøjere eftersyn finde menneske- eller dyreligende træk. Skulpturen blev i 2008-09 flyttet i magasin på Teknisk forvaltning.

R: Svietorvet.

Pladsen har haft sit officielle navn side 1921, selvom det har været brugt i folke-munde i længere tid. Pladsen hedder Svietorv fordi Skolegade hed Sviegade indtil 1855. Navnet Sviegade ses allerede i 1670. I 1930'erne blev byens handel henlagt til Svietorv, og det var derfor her, der var torvedage. En tradition der vedblev op til slutningen af anden verdenskrig. I 1938 blev der bygget en vande til de handlende på torvet, der stadig kan ses indmuret i det tidligere Gymnasium, nuværende Kolding Kommunes Social- og Sundhedsforvaltning. Byens fattiggård lå på Svietorvet frem til 1917, hvor fattiggården blev flyttet ud på Dyrehavevej og Overmarksgården. Svietorvet blev en del af den tidligere Torvegade efter opførelsen af Midtgården i 1989.

S: Odd Fellow Orden.

Bygningen er opført i 1933 og tegnet af arkitekt Ernst Petersen. Karakteristisk for Ernst Petersen er det nyklassicistiske formsprog. Bygningen fremstår i rød tegl og her med en variation af mørke og gule sten, placeret i et tilfældighedsprincip over hele facaden. Hovedbygningens store facade brydes af lisener og murede buer over de høje vinduer i stueetagen, hvorimod den øvrige facade er uden vinduesåbninger. Derved skabes en tyngde og harmoni, og bygningen lukker sig således om det højloftede rum på 1. sal. Facaden brydes af de små murede konsoller, der var tiltænkt at bære tre mindre skulpturer. Bygningen er klart tegnet til dens formål som loge, men har også en kirkelignende udformning som skib, tårn og våbenhus.